

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานนอกระบบ ได้ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) กับแรงงานนอกระบบที่มีลักษณะการทำงานใกล้เคียงกัน รวมทั้งเคยอบรมให้ความรู้ด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดราชบุรี จำนวนทั้งสิ้น 108 คน ผลการศึกษาแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การนำเสนอผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแรงงานนอกระบบที่เคยได้รับการอบรมสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน

ส่วนที่ 2 การรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพผู้ทำงาน ด้านสภาพการทำงาน และด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ความปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ การจัดเก็บและการขนย้าย การจัดบริเวณที่ทำงาน และการจัดรูปแบบงานที่เหมาะสมและการเสริมสร้างสุขภาพ

ส่วนที่ 4 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ตอนที่ 2 การอภิปรายผลการศึกษา

ตอนที่ 1 การนำเสนอผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของแรงงานนอกระบบที่เคยอบรมสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาในการประกอบอาชีพ ประเภทการผลิต และการประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1.1 เพศ อายุและระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นแรงงานนอกระบบ ซึ่งเคยได้รับการอบรมด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน ร้อยละ 74.1 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 25.9 เป็นเพศชาย โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.5 มีอายุตั้งแต่ 31- 40 ปี รองลงมาร้อยละ 36.1 มีอายุตั้งแต่ 41-50 ปี และมีเพียงร้อยละ 9.3 ที่เป็นผู้มีอายุในช่วง 51 ปีขึ้นไป นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.9 มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป และร้อยละ 49.1 มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ
อายุ และระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=108)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	80	74.1
ชาย	28	25.9
อายุ		
ต่ำกว่า/เท่ากับ 30 ปี	12	11.1
31 - 40 ปี	47	43.5
41 - 50 ปี	39	36.1
51 ปีขึ้นไป	10	9.3
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	53	49.1
มัธยมศึกษาขึ้นไป	55	49.1

1.2 ประเภทการผลิต รายได้ และระยะเวลาการประกอบอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 79.6 ทำอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า และร้อยละ 20.4 ทำอาชีพผลิตตุ๊กตา โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 59.3 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 6,000 บาท (รายได้ต่ำ) และร้อยละ 40.7 มีรายได้ต่อเดือน 6,001 บาทขึ้นไป (รายได้สูง) นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32.4 มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพ 6-10 ปี รองลงมาร้อยละ 26.9

มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพ 11-15 ปี และมีเพียงร้อยละ 12.0 มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพ 21 ปีขึ้นไป (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทการผลิต รายได้
และระยะเวลาการประกอบอาชีพ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=108)	ร้อยละ
ประเภทการผลิต		
ตัดเย็บเสื้อผ้า	86	79.6
ผลิตตุ๊กตา	22	20.4
รายได้		
ต่ำกว่า/เท่ากับ 6,000 บาท (รายได้ต่ำ)	64	59.3
6,001 บาทขึ้นไป (รายได้สูง)	44	40.7
ระยะเวลาการประกอบอาชีพ		
ต่ำกว่า/เท่ากับ 5 ปี	16	14.8
6-10 ปี	35	32.4
11-15 ปี	29	26.9
16-20 ปี	15	13.9
21 ปีขึ้นไป	13	12.0

1.3 ประสบการณ์เกิดอุบัติเหตุจากงาน และระดับความรุนแรงของอุบัติเหตุ

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 53.7 เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน และร้อยละ 46.3 ไม่เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.03 ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย และร้อยละ 18.97 ต้องหยุดพักงาน (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์
เกิดอุบัติเหตุจากงาน และระดับความรุนแรงของอุบัติเหตุ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์เกิดอุบัติเหตุ		
ไม่เคย	50	46.3
เคย	58	53.7
รวม	108	100
ระดับความรุนแรงของผู้ที่เคยประสบอุบัติเหตุ		
บาดเจ็บเล็กน้อย	47	81.0
หยุดพักงาน	11	19.0
รวม	58	100

ส่วนที่ 2 การรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพร่างกายและจิตใจสภาพการทำงานและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

การรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน หมายถึง กระบวนการในการตีความและรู้ว่าตนมีโอกาสที่จะประสบกับอุบัติเหตุหรืออันตรายต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานของแรงงานนอกระบบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพของผู้ทำงาน ด้านสภาพการทำงาน และด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานจากการศึกษาปรากฏผลดังนี้

2.1 ด้านสภาพของผู้ทำงาน

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสภาพของผู้ทำงาน หมายถึง การรู้ถึงอันตรายที่เกิดจากการที่สภาพร่างกายและจิตใจของผู้ทำงานไม่เหมาะสมกับสภาพงาน ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นการศึกษา ดังนี้

การมีโรคประจำตัวที่ขัดต่อการทำงานจะทำให้เกิดอาการชักขณะทำงานได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 76.9 รู้ และร้อยละ 23.1 ไม่รู้

การเสพสารเสพติด จะมีอาการใจสั่นหรือไม่มีแรง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 72.2 รู้ และร้อยละ 27.8 ไม่รู้

การทำงานขณะที่อารมณ์ไม่ปกติ จะเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากงานได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 89.8 รู้ และร้อยละ 10.2 ไม่รู้

การทำงานขณะที่เวียนศีรษะหรือมีอาการเจ็บป่วยอยู่จะมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 92.6 รู้ และร้อยละ 7.4 ไม่รู้

การทำงานขณะรู้สึกหวาดกลัว วิตกกังวล จะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 85.2 รู้ และร้อยละ 14.8 ไม่รู้

ภาพรวมของการรับรู้ความเสี่ยงด้านสภาพของพนักงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 83.3 รู้ว่าสภาพของพนักงานทั้งทางร่างกายและจิตใจที่ไม่เหมาะสมกับสภาพงานมีโอกา สที่จะเกิดอุบัติเหตุจากงานได้ และร้อยละ 16.7 ไม่รู้ว่าการมีสภาพทางร่างกายและจิตใจ ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพงานมีโอกา สที่จะเกิดอุบัติเหตุจากงาน (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพของพนักงาน

ด้านสภาพผู้ทำงาน	ตอบรู้		ตอบไม่รู้	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การมีโรคประจำตัวที่ขัดต่อการทำงาน เช่น โรคหัวใจ โรคความดันโลหิต จะทำให้เกิดอาการ ชักขณะทำงานได้	83	76.9	25	23.1
การเสพยาเสพติด เช่น ยาหัวใจ เครื่องดื่ม ชูกำลัง กาแฟ จะมีอาการใจสั่น หรือไม่มีแรง	78	72.2	30	27.8
การทำงานขณะที่อารมณ์ไม่ปกติ จะเสี่ยงต่อ การเกิดอุบัติเหตุจากงานได้	97	89.8	11	10.2
การทำงานในขณะที่เวียนศีรษะหรือมีอาการ เจ็บป่วยอยู่จะมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้	100	92.6	8	7.4
การทำงานขณะรู้สึกหวาดกลัว วิตกกังวล จะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้	92	85.2	16	14.8
รวม	90	83.3	18	16.7

$\bar{X} = 4.17$

S.D. = 1.009

Min = 1.000

Max = 5.000

2.2 ด้านสภาพการทำงาน

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสภาพการทำงาน หมายถึง การรับรู้อันตรายที่เกิดจากระบบการทำงาน ซึ่งนักศึกษาได้แบ่งประเด็นการศึกษา ดังนี้

การทำงานติดต่อกันในชั่วโมงที่ยาวนานจนเมื่อยล้า จะทำให้ทำงานได้ช้าลง พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 91.7 รู้ และร้อยละ 8.3 ไม่รู้

การทำงานอย่างเร่งรีบ เพื่อผลิตสินค้าให้ทันกำหนดส่งงาน จะทำให้เกิดความผิดพลาดได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 92.6 รู้ และร้อยละ 7.4 ไม่รู้

การถูกโกงค่าจ้าง จะทำให้รู้สึกโกรธ หงุดหงิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 87.0 รู้ และร้อยละ 13.0 ไม่รู้

การไม่ได้รับค่าจ้างตรงตามเวลาที่กำหนดจะทำให้เกิดความวิตกกังวล พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 88.0 รู้ และร้อยละ 12.0 ไม่รู้

การรับงานปริมาณมากกว่าหนึ่งงานพร้อมกัน จะมีผลต่อสุขภาพและเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 84.3 รู้ และร้อยละ 15.7 ไม่รู้

การรับงานปริมาณมากเกินความสามารถที่จะทำได้ จะทำให้เกิดความเครียดในงานสูง พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 92.6 รู้ และร้อยละ 7.4 ไม่รู้

ภาพรวมของการรับรู้ความเสี่ยงด้านสภาพการทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 89.4 รู้ว่าสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสมมีโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุจากงาน และร้อยละ 10.6 ไม่รู้ว่าสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสมมีโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุจากงาน (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพการทำงาน

ด้านสภาพการทำงาน	ตอบรู้		ตอบไม่รู้	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การทำงานติดต่อกันในชั่วโมงที่ยาวนานจนเมื่อยล้า จะทำให้ทำงานได้ช้าลง	99	91.7	9	8.3
การทำงานอย่างเร่งรีบ เพื่อผลิตสินค้าให้ทันกำหนดส่งงาน จะทำให้เกิดความผิดพลาดได้	100	92.6	8	7.4

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านสภาพการทำงาน	ตอบรู้		ตอบไม่รู้	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การถูกโกงค่าจ้าง จะทำให้รู้สึกโกรธ หงุดหงิด	94	87.0	14	13.0
การไม่ได้รับค่าจ้างตรงตามเวลาที่กำหนดจะทำให้เกิดความวิตกกังวล	95	88.0	13	12.0
การรับงานปริมาณมากกว่าหนึ่งงานพร้อมกัน จะมีผลต่อสุขภาพและเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ	91	84.3	17	15.7
การรับงานปริมาณมากเกินความสามารถที่จะทำได้ จะทำให้เกิดความเครียดในงานสูง	100	92.6	8	7.4
รวม	97	89.4	11	10.6

 $\bar{X} = 5.36$

S.D = 0.901

Min = 2.000

Max = 6.000

2.3 ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน หมายถึงการรับรู้อันตรายที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสม ซึ่งประกอบด้วยสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อมด้านชีวภาพ สิ่งแวดล้อมด้านเคมี และกายศาสตร์ นักศึกษาได้แบ่งประเด็นการศึกษาดังนี้

การจัดวางวัสดุสิ่งของของเกะกะกีดขวางทางเดินจะเสี่ยงต่อการเดินชน สะดุด หกล้ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 94.4 รู้ และร้อยละ 5.6 ไม่รู้

การทำงานในที่แสงสว่างไม่เพียงพอหรือสว่างจ้าเกินไป จะทำให้ปวดกล้ามเนื้อตา พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 87.0 รู้ และร้อยละ 13.0 ไม่รู้

การทำงานในที่ที่มีเสียงดังมาก จะทำให้ประสาทหูเสื่อมได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 88.9 รู้ และร้อยละ 11.1 ไม่รู้

บริเวณที่ทำงานเต็มไปด้วยฝุ่นผ้า อับชื้น มีเชื้อราจะทำให้เกิดโรคระบบทางเดินหายใจได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 85.2 รู้ และร้อยละ 14.8 ไม่รู้

ฝุ่นผ้า เส้นใยต่างๆ ทำให้เกิดโรคปอดจากฝุ่นผ้า ส่งผลให้สมรรถภาพปอดลดลงและอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74.1 รู้ และร้อยละ 25.9 ไม่รู้

ความสูงของโต๊ะ เก้าอี้นั่งทำงานมีระดับความสูงไม่เหมาะสมกับร่างกายจะทำให้ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อและหลังได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 88.0 รู้ และร้อยละ 12.0 ไม่รู้

การทำงานในท่าเดิมซ้ำๆ ติดต่อกันเป็นเวลานาน จะทำให้เป็นโรคกล้ามเนื้ออักเสบได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 88.9 รู้ และร้อยละ 11.1 ไม่รู้

ภาพรวมของการรับรู้ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 86.6 รู้ว่าสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสมมีโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุจากงาน และร้อยละ 13.4 ไม่รู้ว่าสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสมมีโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุจากงาน (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม

สิ่งแวดล้อมในการทำงาน

ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน	ตอบรู้		ตอบไม่รู้	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การจัดวางวัสดุสิ่งของของเกะกะกีดขวางทางเดินจะเสี่ยงต่อการเดินชน สะดุดหกล้ม	102	94.4	6	5.6
การทำงานในที่แสงสว่างไม่เพียงพอหรือสว่างจ้าเกินไป จะทำให้ปวดกล้ามเนื้อตา	94	87.0	14	13.0
การทำงานในที่ที่มีเสียงดังมาก จะทำให้ประสาทหูเสื่อมได้	96	88.9	12	11.1
บริเวณที่ทำงานเต็มไปด้วยฝุ่นผ้า อับชื้น มีเชื้อรา จะทำให้เกิดโรคระบบทางเดินหายใจได้	92	85.2	16	14.8
ฝุ่นผ้า เส้นใยต่างๆ ทำให้เกิดโรคปอดจากฝุ่นผ้า ส่งผลให้สมรรถภาพปอดลดลงและอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้	80	74.1	28	25.9

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน	ตอบรู้		ตอบไม่รู้	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ความสูงของโต๊ะ เก้าอี้นั่งทำงานมีระดับความสูง ไม่เหมาะสมกับร่างกายจะทำให้ปวดเมื่อย กล้ามเนื้อและหลังได้	95	88.0	13	12.0
การทำงานในท่าเดิมซ้ำๆ ติดต่อกันเป็นเวลานาน จะทำให้เป็นโรคกล้ามเนื้ออักเสบได้	96	88.9	12	11.1
รวม	94	86.6	14	13.4

 $\bar{X} = 6.06$

S.D = 1.396

Min = 0.000

Max = 7.000

ดังนั้น ผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานสูงที่สุด ร้อยละ 89.4 ได้แก่ การรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพการทำงาน รองลงมาร้อยละ 86.6 คือ การรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานต่ำที่สุด ร้อยละ 83.3 คือ การรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพผู้ทำงาน (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

สรุปภาพรวมจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
การรับรู้ความเสี่ยงในการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน	ตอบรู้		ตอบไม่รู้	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ด้านสภาพผู้ทำงาน	90	83.3	18	16.7
ด้านสภาพการทำงาน	97	89.4	11	10.6
ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน	94	86.6	14	13.4
รวม	94	86.6	14	13.4

 $\bar{X} = 15.59$

S.D = 2.472

Min = 5.000

Max = 18.000

สรุปภาพรวมการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานของแรงงานนอกระบบ ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านสภาพผู้ทำงาน ด้านสภาพการทำงาน และด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 98.1 มีระดับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในระดับสูง ร้อยละ 1.9 มีระดับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในระดับต่ำ (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

สรุปภาพรวมระดับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานสูง (10-18 คะแนน)	106	98.1
ระดับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานต่ำ (1-9 คะแนน)	2	1.9
รวม	108	100.0

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานนอกระบบ

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การกระทำของบุคคลเพื่อป้องกันอันตรายจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานหรืออุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน ในการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาได้แบ่งขอบเขตพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ความปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ การจัดเก็บและการขนย้ายวัสดุสิ่งของ การจัดบริเวณที่ทำงานหรือจุดปฏิบัติงาน และการจัดรูปแบบงานที่เหมาะสมและการสร้างเสริมสุขภาพ

3.1 การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นข้อคำถาม 4 ข้อ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

การสวมผ้าปิดปากปิดจมูกในขณะทำงานเพื่อป้องกันฝุ่น เส้นใยต่างๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 45.4 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง รองลงมา ร้อยละ 24.1 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง และมีเพียงร้อยละ 24.1 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.95 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับไม่ดี

การซักล้างทำความสะอาดผ้าปิดปากปิดจมูกทุกสัปดาห์ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 34.3 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง รองลงมาร้อยละ 26.9 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง และมีเพียงร้อยละ 25.0 ปฏิบัติทุกครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับไม่ดี

การเปลี่ยนผ้าปิดจมูกใหม่ทุกสองเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 33.3 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง รองลงมาร้อยละ 25.0 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 22.2 ปฏิบัติทุกครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับไม่ดี

การแนะนำให้เพื่อนร่วมงานใช้ผ้าปิดปากปิดจมูกขณะทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 41.7 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง รองลงมาร้อยละ 23.1 ปฏิบัติทุกครั้ง และมีเพียงร้อยละ 18.5 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

ภาพรวมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.85 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างแรงงานนอกระบบมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอยู่ในระดับไม่ดี (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม
ความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างในการใช้
อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

การใช้อุปกรณ์ป้องกัน ส่วนบุคคล	ไม่มีการ ปฏิบัติ	มีการปฏิบัติ			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		ปฏิบัติ ทุกครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง			
การสวมผ้าปิดปากปิด จมูกในขณะที่ทำงาน เพื่อ ป้องกันฝุ่นผ้าเส้นใยต่างๆ	11.1 (12)	19.4 (21)	45.4 (49)	24.1 (26)	1.95	0.902	ไม่ดี
การซักล้างทำความสะอาด ผ้าปิดปากปิดจมูกทุก สัปดาห์	13.9 (15)	25.0 (27)	34.3 (37)	26.9 (29)	1.92	0.998	ไม่ดี

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การใช้อุปกรณ์ป้องกัน ส่วนบุคคล	ไม่มีการ ปฏิบัติ	มีการปฏิบัติ			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		ปฏิบัติ ทุกครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง			
การเปลี่ยนผ้าปิดปากปิด จมูกใหม่ทุก 2 เดือน	19.4 (21)	22.2 (24)	25.0 (27)	33.3 (36)	1.86	1.046	ไม่ดี
การแนะนำให้เพื่อน ร่วมงานใช้ผ้าปิดปากปิด จมูกขณะทำงาน	16.7 (18)	23.1 (25)	41.7 (45)	18.5 (20)	2.06	1.005	ดี
รวม					1.85	0.693	ไม่ดี

3.2 ความปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นข้อคำถาม 4 ข้อ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

การตรวจสอบเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานให้อยู่ในสภาพปลอดภัยก่อนเริ่มทำงานในแต่ละวัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 54.6 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง รองลงมาร้อยละ 39.8 ปฏิบัติทุกครั้ง และมีเพียงร้อยละ 5.6 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระดับดี

การตรวจตราอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ไฟฟ้า ไม่ให้สายไฟรั่ว ชำรุดเพื่อป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าลัดวงจร พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 43.5 ปฏิบัติทุกครั้งและปฏิบัติบางครั้ง และมีเพียง ร้อยละ 12.0 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระดับดี

การซ่อมแซมเครื่องมือ เครื่องจักรหลังจากหยุดการทำงานของเครื่องแล้ว พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 48.1 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง รองลงมาร้อยละ 38.9 ปฏิบัติทุกครั้ง และมีเพียงร้อยละ 11.1 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การทำความสะอาดเช็ดถูเครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 58.3 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง รองลงมาร้อยละ 26.9 ปฏิบัติทุกครั้ง และมี

เพียงร้อยละ 13.0 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระดับดี

เครื่องมืออุปกรณ์ เครื่องจักร หรือสายไฟชำรุดแต่ยังพอใช้งานได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 43.5 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง รองลงมาร้อยละ 24.1 ไม่เคยปฏิบัติเลย และมีเพียงร้อยละ 21.3 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระดับไม่ดี

ภาพรวมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านความปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างแรงงานนอกระบบมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านความปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักรและอุปกรณ์อยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม

ความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

ในด้านความปลอดภัยในการทำงาน

กับเครื่องจักรและอุปกรณ์

ความปลอดภัยในการทำงาน กับเครื่องจักรและอุปกรณ์	ไม่มี การ ปฏิบัติ	มีการปฏิบัติ			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		ปฏิบัติ ทุกครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง			
การตรวจสอบเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานให้ อยู่ในสภาพปลอดภัยก่อนเริ่ม ทำงานในแต่ละวัน	-	39.8 (43)	54.6 (59)	5.6 (6)	2.34	0.583	ดี
การตรวจตราอุปกรณ์เครื่องมือ ที่ใช้ไฟฟ้า ไม่ให้สายไฟรั่ว ชำรุดเพื่อป้องกันอันตรายจาก ไฟฟ้าลัดวงจร	0.9 (1)	43.5 (47)	43.5 (47)	12.0 (13)	2.32	0.714	ดี

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ความปลอดภัยในการทำงาน กับเครื่องจักรและอุปกรณ์	ไม่มี การ ปฏิบัติ	มีการปฏิบัติ			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		ปฏิบัติ ทุกครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง			
การซ่อมแซมเครื่องมือ เครื่องจักรหลังจากหยุด การทำงานของเครื่องแล้ว	1.9 (2)	38.9 (42)	48.1 (52)	11.1 (12)	2.28	0.722	ดี
การทำความสะอาดเช็ดถู เครื่องจักร เครื่องมือและ อุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน	1.9 (2)	26.9 (29)	58.3 (63)	13.0 (14)	2.14	0.680	ดี
เครื่องมือและอุปกรณ์ เครื่องจักร หรือสายไฟชำรุด แต่ยังพอใช้งานได้ ท่านก็ยัง คงใช้งานต่อไป (คำถามเชิง ลบ)	11.1 (12)	24.1 (26)	43.5 (47)	21.3 (23)	1.78	0.849	ไม่ดี
รวม					2.11	0.471	ดี

3.3 การจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของ ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นข้อคำถาม 6 ข้อ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

การจัดเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์การทำงานแยกออกจากของใช้ในบ้านหรืออาหาร พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 70.4 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมา ร้อยละ 25.0 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 3.7 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การจัดเก็บวัสดุดิบหรือวัสดุที่ใช้ในการผลิต ห่างจากเตาแก๊สและปลั๊กไฟ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 67.6 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมา ร้อยละ 26.9 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 5.6 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การจัดเก็บของมีคมไว้ในที่จัดเก็บเฉพาะแยกออกจากอุปกรณ์อื่นๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 68.5 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมาร้อยละ 25.0 และมีเพียงร้อยละ 6.5 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การจัดเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ไว้บนชั้นวางของอย่างเป็นระเบียบหลังเลิกใช้งาน พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 55.6 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมาร้อยละ 36.1 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 7.4 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การหลีกเลี่ยงการกองวัสดุสูงในลักษณะที่อาจล้มลงมาได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 50.0 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมาร้อยละ 39.8 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 4.6 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

ภาพรวมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดเก็บและการขนย้ายวัสดุสิ่งของ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างแรงงานนอกระบบมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดเก็บและการขนย้ายวัสดุสิ่งของในระดับดี (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม
ความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างในการ
จัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของ

การจัดเก็บและการขนย้าย วัสดุสิ่งของ	ไม่มี การ ปฏิบัติ	มีการปฏิบัติ			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		ปฏิบัติ ทุกครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง			
การจัดเก็บเครื่องมือและ อุปกรณ์ไว้บนชั้นวางของ อย่างเป็นระเบียบหลังเลิก ใช้งาน	0.9 (1)	55.6 (60)	36.1 (39)	7.4 (8)	2.49	0.676	ดี

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การจัดเก็บและการขนย้าย วัสดุสิ่งของ	ไม่มี การ ปฏิบัติ	มีการปฏิบัติ			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		ปฏิบัติ ทุกครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง			
การจัดเก็บเครื่องมือและ อุปกรณ์การทำงานแยกออก จากของใช้ในบ้านหรือ อาหาร	0.9 (1)	70.4 (76)	25.0 (27)	3.7 (4)	2.67	0.601	ดี
การหลีกเลี่ยงการกองวัสดุสูง ในลักษณะที่อาจล้มลงมาได้	5.6 (6)	50.0 (54)	39.8 (43)	4.6 (5)	2.48	0.811	ดี
การจัดเก็บของมีคมไว้ในที่ จัดเก็บเฉพาะแยกออกจาก อุปกรณ์อื่นๆ	-	68.5 (74)	25.0 (27)	6.5 (7)	2.62	0.607	ดี
การจัดเก็บวัตถุดิบหรือวัสดุ ที่ใช้ในการผลิตห่างจาก เตาแก๊สและปลั๊กไฟ	-	67.6 (73)	26.9 (29)	5.6 (5)	2.62	0.591	ดี
รวม					2.54	0.486	ดี

3.4 บริเวณที่ทำงานหรือจุดปฏิบัติงาน ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นข้อคำถาม 5 ข้อ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

การจัดบริเวณที่ทำงานให้มีแสงสว่างเพียงพอเหมาะกับงานที่ทำ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 75.9 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมาร้อยละ 22.2 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 1.9 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การจัดให้มีสถานที่รับประทานอาหารเป็นห้องแยกต่างหากจากบริเวณที่ทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63.9 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมาร้อยละ 31.5 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 2.8 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การจัดบริเวณที่ทำงานสะอาดเรียบร้อย ไม่มีสิ่งของรกรุงรังกีดขวางทางเดิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63.9 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมาร้อยละ 32.4 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 3.7 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การทำงานในระดับความสูงที่เหมาะสม ลำตัวตั้งตรง ไม่งอหลัง ไก่งโค้ง ยกแขนสูง พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 58.3 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมาร้อยละ 37.0 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 2.8 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การเก็บกวาดเศษวัสดุติดหรือเศษวัสดุบริเวณที่ทำงานและนำไปทิ้งถังขยะหลังเลิกงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 62.0 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมาร้อยละ 31.5 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 6.5 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

ภาพรวมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดบริเวณที่ทำงานหรือจุดปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างแรงงานนอกระบบมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดบริเวณที่ทำงานหรือจุดปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม
ความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างในการจัด
บริเวณที่ทำงานหรือจุดปฏิบัติงาน

การจัดบริเวณที่ทำงาน หรือจุดปฏิบัติงาน	ไม่มี การ ปฏิบัติ	มีการปฏิบัติ			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		ปฏิบัติ ทุกครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง			
การจัดบริเวณที่ทำงานให้มี แสงสว่างเพียงพอเหมาะกับ งานที่ทำ	-	75.9 (82)	22.2 (24)	1.9 (2)	2.74	0.481	ดี

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

การจัดบริเวณที่ทำงาน หรือจุดปฏิบัติงาน	ไม่มีการ ปฏิบัติ	มีการปฏิบัติ			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		ปฏิบัติ ทุกครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง			
การจัดให้มีสถานที่ รับประทานอาหารเป็นห้อง แยกต่างหากจากบริเวณ ที่ทำงาน	1.9 (2)	63.9 (69)	31.5 (34)	2.8 (3)	2.62	0.644	ดี
การจัดบริเวณที่ทำงาน สะอาดเรียบร้อย ไม่มี สิ่งของรกรุงรังกีดขวาง ทางเดิน	-	63.9 (69)	32.4 (35)	3.7 (4)	2.60	0.563	ดี
การทำงานในระดับความสูง ที่เหมาะสม ลำตัวตั้งตรง ไม่งอหลัง ไก้โค้ง ยกแขนสูง	1.9 (2)	58.3 (63)	37.0 (40)	2.8 (3)	2.57	0.648	ดี
การเก็บกวาดเศษวัสดุติด หรือเศษวัสดุบริเวณที่ ทำงานและนำไปทิ้งถังขยะ หลังเลิกงาน	-	62.0 (67)	31.5 (34)	6.5 (7)	2.56	0.616	ดี
รวม					2.60	0.440	ดี

3.5 การจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพ ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นข้อ

คำถาม 5 ข้อ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

การล้างมือ ฟอกสบู่ก่อนรับประทานอาหารและดื่มน้ำ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง
ร้อยละ 61.1 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมาร้อยละ 36.1 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 1.9
ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัย
ในการทำงานอยู่ในระดับดี

การหยุดพักกลางวันตรงตามเวลาเพื่อรับประทานอาหารเช้า พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 50.0 ปฏิบัติทุกครั้ง รองลงมาร้อยละ 40.7 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 6.5 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การมีช่วงเวลาพักระหว่างการทำงาน เพื่อหยุดพักกล้ามเนื้อและสายตา พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 48.1 ปฏิบัติทุกครั้งและร้อยละ 48.1 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 3.7 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การเปลี่ยนอิริยาบถการทำงาน เช่น นั่ง ยืน เดิน สลับกันในขณะที่ทำงานเพื่อลดความเมื่อยล้าของกล้ามเนื้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 52.8 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง รองลงมา ร้อยละ 44.4 ปฏิบัติทุกครั้ง และมีเพียงร้อยละ 2.8 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

การบริหารร่างกายเพื่อลดความตึงของกล้ามเนื้ออย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 41.7 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง รองลงมา ร้อยละ 28.7 ปฏิบัติทุกครั้ง และมีเพียงร้อยละ 21.3 ปฏิบัตินานๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี

ภาพรวมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างแรงงานนอกระบบมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม
ความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างในการจัดรูป
แบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพ

การจัดรูปแบบงานและ การสร้างเสริมสุขภาพ	ไม่มี การ ปฏิบัติ	มีการปฏิบัติ			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		ปฏิบัติ ทุกครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง			
การล้างมือ ฟอกสบู่ก่อน รับประทานอาหารและดื่มน้ำ	0.9 (1)	61.1 (66)	36.1 (39)	1.9 (2)	2.60	0.583	ดี
การหยุดพักกลางวันตรงตาม เวลาเพื่อรับประทานอาหาร	2.8 (3)	50.0 (54)	40.7 (44)	6.5 (7)	2.45	0.733	ดี
การมีช่วงเวลาพักผ่อนสั้นๆ ระหว่างการทำงาน เพื่อหยุด พักกล้ามเนื้อและสายตา	-	48.1 (52)	48.1 (52)	3.7 (4)	2.44	0.569	ดี
การเปลี่ยนอิริยาบถการ ทำงาน เช่น นั่ง ยืน เดิน สลับกันในขณะที่ทำงานเพื่อ ลดความเมื่อยล้าของ กล้ามเนื้อ	-	44.4 (48)	52.8 (57)	2.8 (3)	2.38	0.639	ดี
การบริหารร่างกายเพื่อลด ความตึงของกล้ามเนื้ออย่าง น้อย 3 วัน/สัปดาห์	8.3 (9)	28.7 (31)	41.7 (45)	21.3 (23)	2.08	0.912	ดี
รวม					2.34	0.519	ดี

ภาพรวมของระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงาน
นอกระบบทั้ง 5 ด้าน คือ การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ความปลอดภัยในการทำงาน
กับเครื่องจักรและอุปกรณ์ การจัดเก็บและการขนย้ายวัสดุสิ่งของ บริเวณที่ทำงานหรือ

จุดปฏิบัติงาน การจัดรูปแบบและการสร้างเสริมสุขภาพ มีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

สรุปภาพรวมระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
บริเวณที่ทำงานหรือจุดปฏิบัติงาน	2.60	0.440	ดี
การจัดเก็บและการขนย้ายวัสดุสิ่งของ	2.54	0.486	ดี
การจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพ	2.34	0.519	ดี
ความปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักรและอุปกรณ์	2.11	0.471	ดี
การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	1.85	0.693	ไม่ดี
รวม	2.25	0.429	ดี

ส่วนที่ 4 การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

ในการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผู้ศึกษาได้นำตัวแปรต้นซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาในการประกอบอาชีพ และประเภทการผลิต ในส่วนที่ 1 มาเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับตัวแปรตามคือ การรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน ในส่วนที่ 2 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการค่า t-test และ F-test กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างเพศกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพผู้ทำงาน พบว่า เพศหญิงมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.25 ส่วนเพศชายมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 3.93 จะเห็นว่า เพศหญิงมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานมากกว่าเพศชาย เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

($P=0.148$) แสดงว่า เพศหญิงและเพศชายมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพผู้ทำงานไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างเพศกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพการทำงาน พบว่า เพศหญิงมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.48 ส่วนเพศชายมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.32 จะเห็นว่า เพศหญิงมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานมากกว่าเพศชาย เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.405$) แสดงว่า เพศหญิงและเพศชายมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพการทำงานไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างเพศกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน พบว่า เพศหญิงมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 6.15 ส่วนเพศชายมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 5.82 จะเห็นว่า เพศหญิงมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานมากกว่าเพศชาย เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.286$) แสดงว่า เพศหญิงและเพศชายมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

จำนวนค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของเพศกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

การรับรู้ความเสี่ยง จากการทำงาน	เพศชาย (n = 28)		เพศหญิง (n=80)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านสภาพผู้ทำงาน	3.93	0.940	4.25	1.025	-1.458	0.148
ด้านสภาพการทำงาน	4.32	0.945	4.48	0.795	-0.837	0.405
ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน	5.82	1.657	6.15	1.294	-1.073	0.286

4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

จากผลการศึกษาโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova) และทดสอบการมีนัยสำคัญโดยค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานสูงสุด $\bar{X}=14.90$ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 41-50 ปี มีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานต่ำสุด $\bar{X}=14.41$ (ตารางที่ 4.16) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P= 0.847$) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.16

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างอายุกับ
การรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่า/เท่ากับ 30 ปี	12	14.58	2.392
31-40 ปี	47	14.85	1.956
41-50 ปี	39	14.41	2.788
51 ปีขึ้นไป	10	14.90	2.998
รวม	108	14.67	2.407

ตารางที่ 4.17

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุ
กับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	4.790	1.597	0.270	0.847
ภายในกลุ่ม	104	615.210	5.915		
รวม	107	620.000			

4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้กับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างรายได้กับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพผู้ทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.20 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.14 จะเห็นว่า ผู้ที่มีรายได้สูงมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.748$) แสดงว่า ผู้ที่มีรายได้สูงและผู้ที่มีรายได้ต่ำมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพผู้ทำงานไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างรายได้กับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.48 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.41 จะเห็นว่า ผู้ที่มีรายได้สูงมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.666$) แสดงว่า ผู้ที่มีรายได้สูงและผู้ที่มีรายได้ต่ำมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพการทำงานไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างรายได้กับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 6.16 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 6.00 จะเห็นว่า ผู้ที่มีรายได้สูงมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.563$) แสดงว่า ผู้ที่มีรายได้สูงและผู้ที่มีรายได้ต่ำมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18
จำนวนค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของรายได้กับการรับรู้
ความเสี่ยงจากการทำงาน

การรับรู้ความเสี่ยง จากการทำงาน	รายได้ต่ำ (n = 64)		รายได้สูง (n=44)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านสภาพผู้ทำงาน	4.14	0.989	4.20	1.047	-0.322	0.748
ด้านสภาพการทำงาน	4.41	0.886	4.48	0.762	-0.433	0.666
ด้านสิ่งแวดล้อมในการ ทำงาน	6.00	1.633	6.16	0.963	-0.580	0.563

4.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการรับรู้ความเสี่ยง จากการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างระดับการศึกษากับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพผู้ทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.22 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.11 จะเห็นว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีการรับรู้ความเสี่ยงมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.591$) แสดงว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปและผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพผู้ทำงานไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างระดับการศึกษากับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.49 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.38 จะเห็นว่า ผู้ที่มีการศึกษามัธยมศึกษาขึ้นไปมีการรับรู้ความเสี่ยงมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.501$) แสดงว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับ

มัธยมศึกษาขึ้นไปและผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพการทำงานไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างระดับการศึกษากับการรับรู้ความเสี่ยงมัธยมศึกษาขึ้นไปมีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 5.96 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 6.16 จะเห็นว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีการรับรู้ความเสี่ยงมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.456$) แสดงว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปและผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19

จำนวนค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของระดับการศึกษากับการรับรู้
ความเสี่ยงจากการทำงาน

การรับรู้ความเสี่ยง จากการทำงาน	ประถมศึกษา (n = 64)		มัธยมศึกษาขึ้นไป (n=44)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านสภาพผู้ทำงาน	4.11	1.068	4.22	0.956	-0.539	0.591
ด้านสภาพการทำงาน	4.49	0.724	4.38	0.933	0.675	0.501
ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน	5.96	1.605	6.16	1.167	-0.748	0.456

4.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในอาชีพกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

จากผลการศึกษาโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova) และทดสอบการมีนัยสำคัญโดยค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในอาชีพกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในอาชีพ 6-10 ปี มีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานสูงสุด $\bar{X}=15.17$ และกลุ่มตัวอย่างที่มี

ระยะเวลาในอาชีพ 16-20 ปี มีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานต่ำสุด $\bar{X}=13.73$ (ตารางที่ 4.20) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.328$) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในอาชีพแตกต่างกันมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.20

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระยะเวลาในอาชีพ
กับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

ระยะเวลาในอาชีพ	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่า/เท่ากับ 5 ปี	16	14.19	1.834
6-10 ปี	35	15.17	1.992
11-15 ปี	29	14.86	2.183
16-20 ปี	15	13.73	3.555
20 ปีขึ้นไป	13	14.54	2.847
รวม	108	14.67	2.407

ตารางที่ 4.21

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
ระยะเวลาในอาชีพกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	26.979	6.745	1.171	0.328
ภายในกลุ่ม	103	593.021	5.757		
รวม	107	620.000			

4.6 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทการผลิตกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างประเภทการผลิตกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพผู้ทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพผลิตตุ๊กตามีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.50 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้ามีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.08 จะเห็นว่า ผู้ที่มีอาชีพผลิตตุ๊กตามีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานมากกว่าผู้ที่มีอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.027$) แสดงว่า ผู้ที่มีประเภทการผลิตแตกต่างกันมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพผู้ทำงานที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างประเภทการผลิตกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้ามีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.47 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพผลิตตุ๊กตามีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 4.32 จะเห็นว่า ผู้ที่มีอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้ามีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานมากกว่าผู้ที่มีอาชีพผลิตตุ๊กตา เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.541$) แสดงว่า ผู้ที่มีประเภทการผลิตแตกต่างกันมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสภาพการทำงานไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างประเภทการผลิตกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพผลิตตุ๊กตามีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 6.68 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้ามีการรับรู้ความเสี่ยงเฉลี่ย 5.91 จะเห็นว่า ผู้ที่มีอาชีพผลิตตุ๊กตามีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานมากกว่าผู้ที่มีอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.010$) แสดงว่า ผู้ที่มีประเภทการผลิตแตกต่างกันมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานในด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22
จำนวนค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของประเภทการผลิตกับการรับรู้
ความเสี่ยงจากการทำงาน

การรับรู้ความเสี่ยง จากการทำงาน	ตัดเย็บเสื้อผ้า (n=86)		ผลิตตุ๊กตา (n=22)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านสภาพผู้ทำงาน	4.08	1.065	4.50	0.673	-2.278	0.027*
ด้านสภาพการทำงาน	4.47	0.778	4.32	1.041	0.619	0.541
ด้านสิ่งแวดล้อมในการ ทำงาน	5.91	1.419	6.68	1.129	-2.716	0.010*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร ผู้ศึกษาได้นำตัวแปรต้น ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาในการประกอบอาชีพ และประเภทการผลิต ในส่วนที่ 1 มาเปรียบเทียบความแตกต่างกับตัวแปรตามคือ ระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ในส่วนที่ 3 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of Variance) และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการค่า t-test และ F-test กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

5.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างเพศกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 1.91 ส่วนเพศชายมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 1.66 จะเห็นว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่า

เพศชาย เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.138$) แสดงว่า เพศหญิงและเพศชายมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างเพศกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.16 ส่วนเพศชายมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 1.99 จะเห็นว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่าเพศชาย เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.072$) แสดงว่า เพศหญิงและเพศชายมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างเพศกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.57 ส่วนเพศชายมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.46 จะเห็นว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่าเพศชาย เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.304$) แสดงว่า เพศหญิงและเพศชายมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างเพศกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดบริเวณหรือจุดที่ปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.65 ส่วนเพศชายมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.46 จะเห็นว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่าเพศชาย เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.097$) แสดงว่า เพศหญิงและเพศชายมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในด้านการจัดบริเวณหรือจุดที่ปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างเพศกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.41 ส่วนเพศชายมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.14 จะเห็นว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่าเพศชาย เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.015$) แสดงว่า เพศหญิงและเพศชายมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในด้านการจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของเพศกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

พฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงาน	เพศชาย (n = 28)		เพศหญิง (n=80)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การใช้อุปกรณ์ป้องกัน อันตรายส่วนบุคคล	1.66	0.659	1.91	0.697	-1.495	0.138
ความปลอดภัยในการทำงาน กับเครื่องจักรและอุปกรณ์	1.99	0.403	2.16	0.486	-1.834	0.072
การจัดเก็บและขนย้ายวัสดุ สิ่งของ	2.46	0.571	2.57	0.454	-1.034	0.304
บริเวณงานหรือจุดที่ ปฏิบัติงาน	2.46	0.544	2.65	0.390	-1.705	0.097
การจัดรูปแบบงานและการ เสริมสร้างสุขภาพ	2.14	0.536	2.41	0.497	-2.462	0.015*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับพฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงาน

จากผลการศึกษาโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova) และทดสอบการมีนัยสำคัญโดยค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงสุด $\bar{X}=2.42$ และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า/เท่ากับ 30 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำสุด $\bar{X}=2.07$ (ตารางที่ 4.24) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.293$) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.24
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างอายุ
กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่า/เท่ากับ 30 ปี	12	2.07	0.564
31-40 ปี	47	2.26	0.379
41-50 ปี	39	2.24	0.419
51 ปีขึ้นไป	10	2.42	0.493
รวม	108	2.25	0.429

ตารางที่ 4.25
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
อายุกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	0.688	0.229	1.256	0.293
ภายในกลุ่ม	104	18.980	0.182		
รวม	107	19.668			

5.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างรายได้กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.01 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 1.63 จะเห็นว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่าผู้ที่มีรายได้สูง เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.006$) แสดงว่า ผู้มีรายได้ต่ำและผู้มีรายได้สูงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างรายได้กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.55 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.53 จะเห็นว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่า ผู้ที่มีรายได้สูง เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.838$) แสดงว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำและผู้ที่มีรายได้สูงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดบริเวณหรือจุดที่ปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมการความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.60 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงมีพฤติกรรมการความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.59 จะเห็นว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมการความปลอดภัยในการทำงานดีกว่า ผู้ที่มีรายได้สูง เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.958$) แสดงว่า ผู้มีรายได้ต่ำและผู้มีรายได้สูงมีพฤติกรรมการความปลอดภัยในการทำงานในด้านการจัดบริเวณหรือจุดที่ปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างรายได้กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.34 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.33 จะเห็นว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่าผู้ที่มีรายได้สูง เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.907$) แสดงว่า ผู้มีรายได้ต่ำและผู้มีรายได้สูงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในด้านการจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของรายได้กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

พฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน	รายได้ต่ำ (n=64)		รายได้สูง (n=44)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การใช้อุปกรณ์ป้องกัน อันตรายส่วนบุคคล	2.01	0.725	1.63	0.584	2.801	0.006*
ความปลอดภัยในการ ทำงานกับเครื่องจักรและ อุปกรณ์	2.17	0.545	2.03	0.323	1.635	0.105
การจัดเก็บและขนย้ายวัสดุ สิ่งของ	2.55	0.517	2.53	0.444	0.205	0.838
บริเวณงานหรือจุดที่ ปฏิบัติงาน	2.60	0.458	2.59	0.419	0.052	0.958
การจัดรูปแบบงานและ การเสริมสร้างสุขภาพ	2.34	0.569	2.33	0.442	0.117	0.907

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 1.89 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 1.81 จะเห็นว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.565$) แสดงว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและผู้ที่มีการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างระดับการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.17 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.05 จะเห็นว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.194$) แสดงว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างระดับการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในการจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.57 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.51 จะเห็นว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.491$) แสดงว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างระดับการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดบริเวณหรือจุดที่ปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.60 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.59 จะเห็นว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.828$) แสดงว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดบริเวณหรือจุดที่ปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ระดับการศึกษากับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

พฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงาน	ประถมศึกษา (n = 53)		มัธยมศึกษาขึ้นไป (n=55)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การใช้อุปกรณ์ป้องกัน อันตรายส่วนบุคคล	1.81	0.770	1.89	0.617	-0.577	0.565
ความปลอดภัยในการทำงาน กับเครื่องจักรและอุปกรณ์	2.05	0.466	2.17	0.472	-1.308	0.194
การจัดเก็บและขนย้ายวัสดุ สิ่งของ	2.51	0.558	2.57	0.408	-0.691	0.491
บริเวณงานหรือจุดที่ ปฏิบัติงาน	2.59	0.448	2.60	0.437	-0.218	0.828
การจัดรูปแบบงานและการ เสริมสร้างสุขภาพ	2.35	0.574	2.33	0.465	0.162	0.872

5.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในอาชีพกับพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน

จากผลการศึกษาโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova) และทดสอบการมีนัยสำคัญโดยค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในอาชีพกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในอาชีพ 6-10 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงสุด $\bar{X}=2.35$ และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในอาชีพ 16-20 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำสุด $\bar{X}=2.14$ (ตารางที่ 4.28) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.526$) แสดงว่า ระยะเวลาในอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.28

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระยะเวลาในอาชีพ
กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ระยะเวลาในอาชีพ	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่า/เท่ากับ 5 ปี	16	2.22	0.447
6-10 ปี	35	2.35	0.400
11-15 ปี	29	2.20	0.377
16-20 ปี	15	2.14	0.492
20 ปีขึ้นไป	13	2.27	0.519
	108	2.25	0.429

ตารางที่ 4.29

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างระยะเวลาในอาชีพกับพฤติกรรม
ความปลอดภัยในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	0.595	0.149	0.803	0.526
ภายในกลุ่ม	103	19.073	0.185		
รวม	107	19.668			

5.6 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทการผลิตกับพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างประเภทการผลิตกับพฤติกรรม
ความปลอดภัยในการทำงานในด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มผลิต
ตุ๊กตามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.35 ส่วนกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้ามีพฤติกรรม
ความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 1.70 จะเห็นว่า กลุ่มผลิตตุ๊กตามีพฤติกรรมความปลอดภัยใน
การทำงานดีกว่ากลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.000$) แสดงว่า ประเภทการผลิตแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างประเภทการผลิตกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ พบว่า กลุ่มผลิตตุ๊กตามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.34 ส่วนกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้ามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.06 จะเห็นว่า กลุ่มผลิตตุ๊กตามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่ากลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.032$) แสดงว่า ประเภทการผลิตแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างประเภทการผลิตกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของ พบว่า กลุ่มผลิตตุ๊กตามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.79 ส่วนกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้ามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.47 จะเห็นว่า กลุ่มผลิตตุ๊กตามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่ากลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.000$) แสดงว่า ประเภทการผลิตแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างประเภทการผลิตกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดบริเวณหรือจุดที่ปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มผลิตตุ๊กตามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.72 ส่วนกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้ามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.57 จะเห็นว่า กลุ่มผลิตตุ๊กตามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่ากลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.049$) แสดงว่า ประเภทการผลิตแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดบริเวณหรือจุดปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างกันระหว่างประเภทการผลิตกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพ พบว่า กลุ่มผลิตตุ๊กตามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.46 ส่วนกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้ามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเฉลี่ย 2.31 จะเห็นว่า กลุ่มผลิตตุ๊กตามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่ากลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.208$) แสดงว่า ประเภทการผลิตแตกต่างกันมีพฤติกรรมความ

ปลอดภัยในการทำงานด้านการจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30
จำนวนค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของประเภทการผลิตกับพฤติกรรม
ความปลอดภัยในการทำงาน

พฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน	ตัดเย็บเสื้อผ้า (n=86)		ผลิตตุ๊กตา (n=22)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตราย ส่วนบุคคล	1.70	0.643	2.35	0.630	-4.229	0.000*
ความปลอดภัยในการทำงานกับ เครื่องจักรและอุปกรณ์	2.06	0.437	2.34	0.539	-2.257	0.032*
การจัดเก็บและขนย้ายวัสดุ สิ่งของ	2.47	0.509	2.79	0.272	-3.961	0.000*
บริเวณที่ทำงานหรือจุด ปฏิบัติงาน	2.57	0.472	2.72	0.259	-2.005	0.049*
การจัดรูปแบบงานที่เหมาะสม และการสร้างเสริมสุขภาพ	2.31	0.510	2.46	0.550	-1.267	0.208

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 การอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานนอกระบบ” ทำให้ทราบถึงการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานของแรงงานนอกระบบ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานนอกระบบ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรม

ความปลอดภัยในการทำงาน โดยผลการศึกษานี้ได้ปรากฏข้อมูลที่เป็นประเด็นสำคัญ และได้นำผลการศึกษามาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. การรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน

การรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ การรับรู้ความเสี่ยงด้านสภาพผู้ทำงาน การรับรู้ความเสี่ยงด้านสภาพการทำงาน การรับรู้ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งในด้านสภาพผู้ทำงาน ด้านสภาพการทำงาน และด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากแรงงานนอกระบบกลุ่มตัวอย่างเคยได้รับการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันดูแลสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งส่วนใหญ่เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน ทำให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมและประสบการณ์ที่เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงานมาช่วยในการวิเคราะห์และตัดสินใจเกี่ยวกับสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงจากการทำงานได้ จึงทำให้ระดับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับสูตรศักดิ์บุญศรีเวทย์ (2545) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงานว่า ประสบการณ์ของคนทำงานมีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน โดยผู้มีประสบการณ์น้อยส่งผลให้ขาดความระมัดระวังในการทำงานที่ต้องสัมผัสกับสิ่งคุกคามต่อสุขภาพในการทำงาน

เมื่อพิจารณาความรู้ด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านสภาพผู้ทำงาน ข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบไม่รู้มากที่สุด คือ ประเด็นที่ถามว่า “การเสพสารเสพติด เช่น ยาทันทใจ เครื่องดื่มชูกำลัง กาแฟ จะทำให้มีอาการใจสั่นหรือไม่มีแรงได้” ทั้งนี้เพราะลักษณะการทำงานของแรงงานนอกระบบได้รับค่าตอบแทนเป็นรายชิ้นและราคาต่ำ ทำมาได้มาก ทำน้อยได้น้อย ดังนั้นจึงต้องทำงานให้ได้ในปริมาณมากเพื่อให้มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน มีชั่วโมงการทำงานที่ยาวนานนับตั้งแต่ช่วงเช้าจนถึงช่วงกลางคืน โดยเฉพาะในช่วงงานเร่ง แต่ละคนจะพยายามทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดส่งงาน จึงนิยมดื่มยาหรือเครื่องดื่มบำรุงกำลังบางประเภทเพื่อกระตุ้นแก้อาการอ่อนเพลีย แก้อาการง่วงนอน ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของกาญจนา นาอุพิณธุ และคณะ (2546) ศึกษาผู้ประกอบการอาชีพในอุตสาหกรรมครัวเรือนประเภทงานทอผ้าไหม เครื่องปั้นดินเผา และบัดกรีฝาโถ้ง จำนวน 214 คน พบว่าส่วนใหญ่นิยมดื่มยาหรือเครื่องดื่มบำรุงกำลัง เช่น ลิโพ กระทิงแดง เอ็ม 100 ทุกครั้งที่

เหนื่อยหรือมีอาการอ่อนเพลีย ง่วงนอน โดยจะดื่มเป็นประจำ เพราะเชื่อว่าเป็นการบำรุงกำลัง แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับผลกระทบในการดื่มยาหรือ เครื่องดื่มกำลังที่มีต่อสุขภาพร่างกาย นอกจากนี้ ในด้านสภาพผู้ทำงาน ข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบ ไม่รู้รองลงมา คือ ประเด็นที่เกี่ยวกับ “การมีโรคประจำตัวที่ขัดต่อการทำงานจะทำให้เกิดอาการชัก ขณะทำงานได้” แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างยังไม่ตระหนักถึงผลกระทบของโรคประจำตัวที่มีแนวโน้ม ทำให้เกิดความเสี่ยงจากการทำงานได้ ส่วนในด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ข้อที่กลุ่มตัวอย่าง ตอบไม่รู้มากที่สุด คือ ประเด็นที่ถามว่า “ฝุ่นผ้า เส้นใยต่างๆ ทำให้เกิดโรคปอดจากฝุ่นฝ้าย ส่งผล ให้สมรรถภาพปอดลดลงและอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้” แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายและความรุนแรงของโรคปอดฝุ่นฝ้าย ต่อการดำรงชีวิต

จากการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับ การรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน พบว่า ประเภทการผลิตมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความเสี่ยง จากการทำงานในด้านสภาพผู้ทำงานและด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการผลิตทุกตามีขั้นตอนการทำงานและสภาพแวดล้อมใน การทำงาน ซึ่งมีโอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและโรคจากการทำงานมากกว่า งานตัดเย็บเสื้อผ้า เพราะลักษณะงานผลิตตุ๊กตาต้องทำงานกับเครื่องจักรอัดเส้นใยโพลีเอสเตอร์ และจักรเย็บผ้า บริเวณสถานที่ทำงานเต็มไปด้วยฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย ติดอยู่ตามบริเวณศีรษะ และเสื้อผ้าของผู้ทำงาน มองเห็นด้วยตาเปล่าได้อย่างชัดเจน ดังนั้นการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส จากการมองเห็นด้วยตาเปล่า จึงเห็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพผลิตตุ๊กตาเข้าใจ และรับรู้ถึงระดับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพตัดเย็บ เสื้อผ้า ซึ่งสอดคล้องกับศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2540) กล่าวถึงลักษณะสถานการณ์ (Situation) สภาพแวดล้อมรอบๆ เช่น สภาพงาน มีอิทธิพลต่อการรับรู้ให้แต่ละคนมีการรับรู้ ไม่เหมือนกัน แม้ว่าจะได้เรียนรู้ในสิ่งเร้าเดียวกัน แต่การให้ความสนใจต่อสิ่งเร้าต่างกันได้ ส่วนเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาและระยะเวลาในอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความเสี่ยงจาก การทำงาน ทั้งนี้เพราะการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานที่แตกต่างกันเกิดจากปัจจัยหลายอย่าง คุณลักษณะส่วนตัวของผู้รับรู้เป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งเท่านั้นทำให้การรับรู้ต่อสิ่งเร้าเดียวกันมี การตีความต่างกัน แต่ยังมีอีกหลายองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล ดังเช่น สุวรี ศิระแพทย์ (2549) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล ได้แก่ ความต้องการ ความเชื่อ อารมณ์ และความคาดหวังทำให้บุคคลรับรู้ต่อสิ่งเดียวกันมีการตีความต่างกัน

นอกจากนี้ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2540) กล่าวถึงปัจจัยทางด้านเป้าหมายและลักษณะสถานการณ์ที่มีส่วนทำให้การรับรู้ของบุคคลแตกต่างกัน

2. พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานนอกระบบ ได้แบ่งแนวปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับผู้ทำการผลิตที่บ้านออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ความปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ การจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของ การจัดบริเวณที่ทำงานหรือจุดปฏิบัติงาน การจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพ จากผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25)

เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในด้าน การจัดบริเวณที่ทำงานหรือจุดปฏิบัติงาน การจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของ การจัดรูปแบบงาน และการสร้างเสริมสุขภาพอยู่ ความปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักรและอุปกรณ์อยู่ในระดับดี ส่วนด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับไม่ดี เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีบริเวณที่ทำงานเต็มไปด้วยฝุ่นผง อับชื้นและมีเชื้อราจะทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคระบบทางเดินหายใจได้ รวมทั้งรับรู้ว่ามีฝุ่นผง เส้นใยต่างๆ ทำให้เกิดโรคปอดจากฝุ่นผงส่งผลให้สมรรถภาพปอดลดลงอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ แต่กลุ่มตัวอย่างยังคงมีพฤติกรรมด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอยู่ในระดับไม่ดี ดังนั้นการมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวจะไม่เกิดประโยชน์ ถ้าไม่ได้นำสิ่งที่รู้ไปใช้ปฏิบัติ อย่างไรก็ตามสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอยู่ในระดับไม่ดี ทั้งนี้อาจมาจากเหตุผลด้านทัศนคติในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ความไม่คุ้นชินในการสวมใส่ ทำให้รู้สึกอึดอัด หายใจไม่ออก ทำงานได้ช้าลง อีกประการหนึ่ง คือ ความเร่งรีบในการทำงานเพื่อให้ทันเวลากำหนดส่งงาน จึงให้ความสำคัญกับการทำงานมากกว่าที่จะให้ความสำคัญในการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าประเด็นข้อที่ถามว่า “แม้เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักร และสายไฟฟ้าชำรุด แต่ยังพอใช้งานได้ก็ยังคงใช้งานต่อไป” ส่วนใหญ่ยังคงใช้งานต่อไปแม้ว่าเครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักรและสายไฟฟ้าอยู่ในสภาพที่ชำรุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 6,000 บาทต่อเดือน จึงเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างยังคงใช้งาน

เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ สายไฟที่มีสภาพชำรุดต่อไป แม้จะรู้ว่าเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานก็ตาม

จากการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในด้านการจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าเพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในด้านการจัดรูปแบบงานและการสร้างเสริมสุขภาพดีกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้หญิงเป็นเพศที่ละเอียดอ่อนในการทำสิ่งต่างๆ มากกว่าผู้ชาย จึงให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อแบบแผนการดำเนินชีวิตและการดูแลสุขภาพมากกว่าเพศชาย และพบว่าประเภทการผลิตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ความปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ การจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของ บริเวณที่ทำงานหรือจุดปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มผลิตตุ๊กตา เป็นกลุ่มนำร่องต้นแบบด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานนอกระบบ จึงได้รับการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้สมาชิกกลุ่มเกิดความตระหนักและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานได้ดีกว่ากลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า นอกจากนี้เป็นไปได้ว่ากลุ่มผลิตตุ๊กตามีการบริหารจัดการแบบกลุ่ม โดยมีการกำหนดกติกาความปลอดภัยในการทำงานร่วมกัน รวมทั้งมีอาสาสมัครของกลุ่มในการติดตาม ให้คำแนะนำป้องกันดูแลสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของสมาชิกอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าไม่มีระบบกลุ่มช่วยกระตุ้นและติดตามให้คำแนะนำ ในด้านรายได้ พบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงกว่ามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงให้ความสำคัญต่อการทำงานหนักเพื่อให้ได้ค่าตอบแทนที่เพียงพอ มากกว่าการให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมสุขภาพในการทำงาน จึงอาจละเลยต่อการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เพราะใส่แล้วรู้สึกอึดอัด หายใจไม่ออก ทำให้ทำงานไม่สะดวก ส่วนอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะใกล้เคียงกัน จึงทำให้ไม่พบความแตกต่าง

